

Nadejście bowiem wcielenia Pańskiego nie tylko stanowiło zbawienie ludzi na ziemi, ale także aniołów w niebie, bo w miarę jak ludzie na ziemi są zbawieni, zostaje uzupełniona liczba aniołów zmniejszona upadkiem szatana. A więc „Hosanna na wysokości“ to jakby było powiedziane: „Zbaw nas Ty, który jesteś zbawieniem na niebiosach“. I gdy bardzo pobożnie błagają o to zbawienie, ponownie mówią: „Hosanna na wysokości“.

Roman Melodos, Hymn 33,6-12

Chwałą Cię hymnami dzieci mając palmy w rękach i nazywają Cię Synem Dawida. Panie, słusznie to czynią, bo to właśnie Ty zabiłeś duchowego Goliata, gdy rzucał obelgi. Tancerki po zwycięstwie wołały o Dawidzie: „Saul zabijał tysiące, dziesiątki tysięcy Dawid“ (1 Sm 18,7), to znaczy najpierw Prawo, a potem łaska Twoja, Jezu mój. Prawo to Saul, zazdrosne i prześladowające, z prześladowanego natomiast Dawida wykielkuje łaska. Ty bowiem jesteś Panem i Synem Dawida, Tyś błogosławiony, który przyszedłeś przywołać Adama...

Moc Twoją okazujesz, wybrawszy nędzę: znakiem ubóstwa było to, że na osiołka wsiadłeś, lecz równocześnie chwałą swoją Syjon poruszyłeś. Biedę oznaczały szaty uczniów, lecz znakiem Twojej mocy był śpiew dzieci i zbiegowisko tłumów, które wołały „Hosanna“, co znaczy: ocal siebie Ty, który jesteś na wysokościach; Ty, który jesteś najwyższy, zbaw najbiedniejszych. Zmiłuj się nad nami przez wzgląd na nasze palmy, gałęzie, którymi potrząsając poruszamy Twoje serce, bo Ty przyszedłeś przywołać Adama. Adam dług nam zaciągnął, zjadłszy to, czego jeść nie było wolno, i aż do dzisiaj zamiast niego pociąga się do odpowiedzialności nas, od niego pochodzących. Wierzytelowi nie wystarcza to, że ma swego dłużnika, ale ku dzieciom jego sięga, żądając ojcowskiego długu i dom dłużnika opróżnia, wszystko zeń zabierając. Przeto do Tego, który jest możliwy, wszyscy się uciekamy, wie bowiem dobrze, że bardzo jesteśmy biedni. Ty, który jesteś bogaty, spłać to, co jesteśmy winni. Ty, który przyszedłeś przywołać Adama.

Przyszedłeś, by ratować wszystkich. Świadkiem jest Twój prorok, który tak Cię nazwał: najłaskawszy, sprawiedliwy, Ten, który zbawia - a był to Zachariasz. Udręczeni, pokonani, zewsząd wypędzeni myśleliśmy, że w Prawie zbawienie otrzymamy - ono jednak uczyniło z nas niewolników. Później przyszedli prorocy, którzy nadzieję nam pozostawili. Dlatego wraz z dziećmi do kolan Twoich przypadamy: zmiłuj się nad nami upokorzonymi, racz przyjąć krzyż i podrzyj nasz chirograf. Ty, który przyszedłeś przywołać Adama.

O wy, stworzenia rąk moich - odpowiedział Stwórca tym, którzy tak wołali - widząc, że Prawo was wyzwolić nie zdoła, sam przyszedłem. Nie. Prawo zbawić cię nie mogło, bo ono cię nie ukształtowało, ani też prorocy, bo i oni są stworzeniem moim jak i ty. Ja tylko mogę wyzwolić z najcięższego długu. Wydano Mnie za ciebie i Ja cię wyzwolę. Dla ciebie jestem ukrzyżowany, abyś ty nie umarł. Umieram i pouczam cię, byś umiał wołać: Błogosławiony jesteś, który przyszedłeś przywołać Adama.

Może tak samo aniołów ukochałem? Nie, tylko ciebie biednego tak miłuję, że chwałę swą zakryłem: będąc bogatym, biednym się stałem dobrowolnie, gdyż bardzo kocham ciebie. Cierpiałem głód, pragnienie, trudziłem się dla ciebie. Przebiegłem góry, bezdroża, jary, ciebie błędzącego poszukując, nazwałem cię barankiem, by głosem swoim przywołać cię i przyprowadzić (do owczarni): nazwałem się pasterzem, bo życie swoje oddać pragnę, aby cię wyrwać z łap drapieżnych wilków. Wszystko to znosić pragnę, bo chcę, abyś wołał: Błogosławionys Ty, który przyszedłeś przywołać Adama.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

**Niedziela Palmowa w roku C:
Łk 19,29-40**

29. Gdy przyszedł w pobliże Betfage i Betanii, do góry zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów,
30. mówiąc: Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie osłę uwiązane, którego jeszcze nikt nie dosiadł. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj.
31. A gdyby was kto pytał: Dlaczego odwiążujecie?, tak powiecie: Pan go potrzebuje.
32. Wysłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział.
33. A gdy odwiązywali osłę, zapytali ich jego właściciele: Czemu odwiążujecie osłę?
34. Odpowiedzieli: Pan go potrzebuje.
35. I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzuciwszy na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa.
36. Gdy jechał, ślali swe płaszcze na drodze.
37. Zbliżał się już do zboczy Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów poczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli.
38. I wołali głośno: Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w niebie i chwała na wysokościach.
39. Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom.
40. Odrzekł: Powiadam wam: Jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą.

---

29 Gdy przyszedł w pobliże Betfage i Betanii, do góry zwanej Oliwną, wysłał dwóch spośród uczniów,

---

J 12,12-16 Nazajutrz wielki tłum, który przybył na święto, usłyszawszy, że Jezus przybywa do Jerozolimy, wziął gałązki palmowe i wybiegł Mu naprzeciw. Wołali: Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie oraz «Król izraelski!» A gdy Jezus znalazł osiołka, dosiadł go, jak jest napisane: Nie bój się, Córo Syjońska! Oto Król twój przychodzi, siedząc na osłęciu. Z początku Jego uczniowie tego nie zrozumieli. Ale gdy Jezus został uwielbiony, wówczas przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że tak Mu uczynili.

Za 14,4 W owym dniu dotknę stopami Góry Oliwnej, która jest naprzeciw Jerozolimy od strony wschodniej, a Góra Oliwna rozstąpi się w połowie od wschodu ku zachodowi i powstanie wielka dolina. Połowa góry przesunie się na północ, a połowa na południe.

Dz 1,12 Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej.

Mk 6,7 Następnie przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi

Mk 14,13 I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem: Idźcie do miasta, a spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim

---

30 mówiąc: Idźcie do wsi, która jest naprzeciwko, a wchodząc do niej, znajdziecie osłę uwiązane, którego jeszcze nikt nie dosiadł. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj.

Łk 19,32 Wyśłani poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział.

Lb 19,2 Oto rozporządzenie Prawa przepisane przez Pana. Powiedz Izraelitom: Niech ci przyprowadzą czerwoną krowę bez skazy, na którą jeszcze nie wkładano jarzma.

Pwt 15,19 Masz poświęcić Panu, Bogu swemu, każdego pierworodnego samca, który się urodzi z większego lub mniejszego bydła. Nie będziesz używał do pracy pierworodnego z cielców i nie będziesz strzygł pierworodnego swej owcy.

Łk 22,8-13 Jezus posłał Piotra i Jana z poleceniem: «Idźcie i przygotujcie nam Paschę, byśmy mogli ją spożyć». Oni Go zapytali: «Gdzie chcesz, abyśmy ją przygotowali?» Odpowiedział im: «Oto gdy wejdziecie do miasta, spotka się z wami człowiek niosący dzban wody. Idźcie za nim do domu, do którego wejdzie, i powiecie gospodarzowi: "Nauczyciel pyta cię: Gdzie jest izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami?" On wskaże wam salę dużą, usłaną; tam przygotujecie». Oni poszli, znaleźli tak, jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

1 Sm 10,2-9 Gdy dziś ode mnie odejdziesz, napotkasz w Selsach, przy grobie Racheli, niedaleko od granicy Beniamina, dwóch mężczyzn. Oni ci powiedzą: "Znalazły się osłice, których poszedłeś szukać". Tymczasem ojciec twój nie myśli o osłicach, lecz trapi się o was mówiąc: "Co mam uczynić dla mego syna?" Gdy przejdiesz stamtąd dalej i dotrzesz do dębu Tabor, spotkają cię tam trzech mężczyzn, udający się do Boga w Betel: jeden będzie niósł troje kozłat, drugi będzie niósł trzy okrągłe chleby, a trzeci będzie niósł bukłak wina. Pozdrowią cię i dadzą ci dwa bochenki chleba, i weźmiesz je z ich rąk. Później dotrzesz do Gibe'a Bożego, gdzie się znajduje załoga filistyńska. Gdy zajdziesz do miasta, napotkasz gromadę proroków zstępujących z wyżyny. Będą mieli z sobą harfy, flety, bębny i cytry, a sami będą w prorockim uniesieniu. Ciebie też opanuje duch Pański i będziesz prorokował wraz z nimi, i staniesz się innym człowiekiem. Gdy ci się spełnią te znaki, uczyni, co zdoła twa ręka, gdyż Bóg będzie z tobą. Pójdiesz przede mną do Gilgal, a ja później przyjdę do ciebie, aby złożyć całopalenia i ofiary biesiadne. Czekaj na mnie przez siedem dni, aż przyjdę do ciebie, aby cię pouczyć, co masz czynić». Gdy tylko Saul odwrócił się i miał odejść od Samuela, Bóg zmienił jego serce na inne i w tym dniu spełniły się wszystkie owe znaki.

J 14,29 A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie.

---

31 A gdyby was kto pytał: Dlaczego odwiązujecie?, tak powiecie: Pan go potrzebuje.

---

1 Krn 29,12-18 Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzą, Ty nad wszystkim panujesz, a w rękę Twoim siła i moc, i ręką Twoją wywyższasz i utwierdzasz wszystko. Teraz więc, Boże nasz, dzięki Ci składamy i wychwalamy przesławne imię Twoje. Czymże ja jestem i czym jest lud mój, żebyśmy Ci mogli ofiarować dobrowolnie te rzeczy? Albowiem od Ciebie to wszystko pochodzi i co z ręki Twojej mamy, dajemy Tobie. Jesteśmy bowiem pielgrzymami przed Tobą i przychodniami, jak byli wszyscy przodkowie nasi; dni nasze jak

Ps 114,1-5 Alleluja. Gdy Izrael wychodził z Egiptu, dom Jakuba - od ludu obcego, przybytkiem jego stał się Juda, Izrael jego królestwem. Ujrzało morze i uciekło, Jordan bieg swój odwrócił. Góry skakały jak barany, pagórki - niby jagnięta. Cóż ci jest, morze, że uciekasz? Czemu, Jordanie, bieg swój odwracasz? Góry, czemu skaczeć jak barany, pagórki - niby jagnięta? Zadrzyj, ziemio, przed obliczem Pana całej ziemi, przed obliczem Boga Jakubowego, który zmienia opokę w oazę, a skałę w krynicę wody.

Iz 55,12 O tak, z weselem wyjdziecie i w pokoju was przyprowadzą. Góry i pagórki przed wami podniosą radosne okrzyki, a wszystkie drzewa polne klaskać będą w dłonie.

Ha 2,11-12 Kamień ze ściany zawoła, a belka budowy mu zawtóruje: Biada temu, co miasto na krwi przelanej buduje, a gród umacnia nieprawością!

Mt 3,8-9 Wydajcie więc godny owoc nawrócenia, a nie myślcie, że możecie sobie mówić: "Abrahama mamy za ojca", bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi.

Mt 21,15-16 Lecz arcykapłani i uczeni w Piśmie - widząc cuda, które uczynił, i dzieci wołające w świątyni: «Hosanna Synowi Dawida» - oburzyli się i rzekli do Niego: «Słyszysz, co one mówią?» A Jezus im odpowiedział: «Tak jest. Czy nigdy nie czytaliście: Z ust niemowląt i ssących zgotowałeś sobie chwałę?»

Mt 27,45 Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej.

Mt 27,51-54 A oto zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać. Groby się otworzyły i wiele ciał Świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli oni do Miasta Świętego i ukazali się wielu. Setnik zaś i jego ludzie, którzy odbywali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlekli się bardzo i mówili: «Prawdziwie, Ten był Synem Bożym».

Anonim z XII w., Homilia 11

Gdy Pan nasz Jezus Chrystus przybył do miasta Jerozolimy na sześć dni przed swoją męką; wielkie tłumy, które zgromadziły się w Jerozolimie, aby tam obchodzić Paschę wedle Prawa Mojżeszowego, chwyciwszy gałązki palm wybiegły Mu naprzeciw, aby przez palmy okazać zwycięstwo jakoby ziemskiego króla w ludzie Izraela. U starożytnych bowiem panował zwyczaj, aby zwycięzcom dawać palmy. Niektórzy jednak spośród tego tłumu ucinali gałęzie z drzew, szczególnie z oliwek, bo rzecz działa się na Górze Oliwnej, aby w razie potrzeby wygładzać drogę nadchodzącemu Panu. Tak powstał zwyczaj dzisiejszego święta, abyśmy śpiewając pieśń, niesli w rękach gałązki palm czy oliwek i abyśmy tę niedzielę nazywali niedzielą gałązek palmowych lub oliwnych.

Lecz fakt, że niesiemy te gałązki zawiera w sobie wielką tajemnicę. Oliwka bowiem, niosąca w owocu ukojenie bólu i trudu, oznacza uczynki miłosierdzia; także i słowo „miłosierdzie“ po grecku brzmi „oleos“. Palma zaś, choć ma twarde pień, posiada wspaniałą koniec, czyli koronę, czym pokazuje, że przez twardość życia mamy się wznosić ku piękności ziemskiej ojczyzny. I dlatego Dawid, poeta i psalmista, śpiewa o mężu sprawiedliwym: „Sprawiedliwy zakwitnie jak palma“ (Ps 91,13). Nieśmy więc gałązki oliwne w rękę, okazując w postępowaniu moc miłosierdzia. Weźmy więc i gałązki palm, abyśmy za spełnione uczynki miłosierdzia nie wyglądali ziemskich radości, ale piękna niebiańskiej ojczyzny, gdzie nas wyprzedził Pan nasz Jezus Chrystus, który wedle Apostoła jest kresem Prawa dla każdego wierzącego (Rz 10,9).

Nie pominiemy jednak wiersza psalmu, który śpiewał tłum wybiegłszy naprzeciw Panu: „Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie. Błogosławione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi. Hosanna na wysokościach!“ (Mk 11,9-10).

zabity jest godzinę wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo». A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: «Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!» A czworo Zwierząt mówiło: «Amen». Starcy zaś upadli i oddali pokłon.

Ap 19,1-6 Potem usłyszałem jak gdyby głos donośny wielkiego tłumu w niebie - mówiących: «Alleluja! Zbawienie i chwała, i moc u Boga naszego, bo wyroki Jego prawdziwe są i sprawiedliwe, bo osądził Wielką Nierządnicę, co znieprawiała nierządem swym ziemię, i zażądał od niej poniesienia kary za krew swoich sług». I rzekli powtórnie: «Alleluja!» A dym jej wznosi się na wieki wieków. A dwudziestu czterech Starców upadło i czworo Zwierząt, i pokłon oddało Bogu zasiadającemu na tronie, mówiąc: «Amen! Alleluja!» I wyszedł głos od tronu, mówiący: «Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego słudzy, którzy się Go boicie, mali i wielcy!» I usłyszałem jakby głos wielkiego tłumu i jakby głos mnogich wód, i jakby głos potężnych gromów, które mówiły: «Alleluja, bo zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący.

---

39 *Lecz niektórzy faryzeusze spośród tłumu rzekli do Niego: Nauczycielu, zabroń tego swoim uczniom.*

Iz 26,11 Panie, Twa ręka wzniesiona. Oni jej nie dostrzegają. Niech ujrzą ku swemu zawstydzeniu zazdrosną dbałość Twoją o lud; ogień zaś zgotowany dla Twych wrogów niech ich pożre!

Mt 23,13 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, bo zamykacie królestwo niebieskie przed ludźmi. Wy sami nie wchodzić i nie pozwalacie wejść tym, którzy do niego idą.

J 11,47 Wobec tego arcykapłani i faryzeusze zwołali Wysoką Radę i rzekli: «Cóż my robimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków? Jeżeli Go tak pozostawimy, to wszyscy uwierzą w Niego, i przyjdą Rzymianie, i zniszczą nasze miejsce święte i nasz naród».

J 12,19 Faryzeusze zaś mówili jeden do drugiego: «Widzicie, że nic nie zyskujecie? Patrz - świat poszedł za Nim».

Dz 4,1-2 Kiedy przemawiali do ludu, podeszli do nich kapłani i dowódca straży świątynnej oraz saduceusze oburzeni, że nauczają lud i głoszą zmartwychwstanie umarłych w Jezusie.

Dz 4,16-18 «Co mamy zrobić z tymi ludźmi? - mówili jeden do drugiego - bo dokonali jawnego znaku, oczywistego dla wszystkich mieszkańców Jerozolimy. Przecież temu nie możemy zaprzeczyć. Aby jednak nie rozpowszechniało się to wśród ludu, zabrońmy im surowo przemawiać do kogokolwiek w to imię!». Przywołali ich potem i zakazali im w ogóle przemawiać, i nauczać w imię Jezusa.

---

40 *Odrzekł: Powiadam wam: Jeśli ci umilkną, kamienie wołać będą.*

Ps 96,11 Niech się cieszy niebo i ziemia raduje; niech szumi morze i to, co je napełnia;

Ps 98,7-9 Niech szumi morze i to, co je napełnia, świat i jego mieszkańcy! Niech rzeki klaszczą w dłonie, niech góry razem wołają radośnie przed obliczem Pana, bo nadchodzi, bo nadchodzi sądzić ziemię. On będzie sądził świat sprawiedliwie i według słuszości - ludy.

cień na ziemi mijają bez żadnej nadziei. O Panie, Boże nasz, całe to bogactwo, któreśmy przygotowali, by zbudować dom Tobie i Twemu świętemu imieniu, z ręki Twojej pochodzi i wszystko jest Twoje. Wiem, o Boże mój, że Ty badasz serce i upodobałeś sobie szczerość; ja też w szczerości serca mojego ofiarowałem dobrowolnie to wszystko, a teraz z radością widzę, że i lud Twój tutaj obecny pospieszył z dobrowolnymi ofiarami dla Ciebie. O Panie, Boże ojców naszych, Abrahama, Izaaka i Izraela, zachowaj to na zawsze jako wyraz myśli i uczuć ludu Twego i skieruj ich serca ku Tobie.

Ps 24,1 Do Pana należy ziemia i to, co ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 50,10 bo do Mnie należy cała zwierzyna po lasach, tysiąc zwierząt na moich górach. Znam całe ptactwo powietrzne, i do Mnie należy to, co się porusza na polu. Gdybym był głodny, nie musiałbym tobie mówić, bo mój jest świat i to, co go napełnia.

Dz 10,36 Posłał swe słowo synom Izraela, zwiastując im pokój przez Jezusa Chrystusa. On to jest Panem wszystkich.

Dz 17,24-25 Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach zbudowanych ręką ludzką i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko.

Mt 21,2 i rzekł im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz znajdziecie oślicę uwiązaną i źrebię z nią. Odwiążcie je i przyprowadźcie do Mnie! 3 A gdyby wam kto co mówił, powiecie: "Pan ich potrzebuje, a zaraz je puści"».

32-34 *Wystąpi poszli i znaleźli wszystko tak, jak im powiedział. A gdy odwiązywali oślę, zapytali ich jego właściciele: Czemu odwiązujecie oślę? Odpowiedzieli: Pan go potrzebuje*

Za 9,9 Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny - jedzie na osiołku, na osłaćku, źrebięciu oślicy.

J 10,35 Jeżeli Pismo nazywa bogami tych, do których skierowano słowo Boże - a Pisma nie można odrzucić -

J 12,16 Z początku Jego uczniowie tego nie zrozumieli. Ale gdy Jezus został uwielbiony, wówczas przypomnieli sobie, że to o Nim było napisane i że tak Mu uczynili.

2 Kor 8,9 Znacie przecież łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacił.

---

35 *I przyprowadzili je do Jezusa, a zarzucając na nie swe płaszcze, wsadzili na nie Jezusa.*

---

2 Krl 9,13 Wtedy pospiesznie zdjęli swoje okrycia, rozstali je pod nim, na samych stopniach, zatrąbili i ogłosili: «Jehu jest królem!»

Mt 21,7 Przyprowadzili oślicę i źrebię i położyli na nie swe płaszcze, a On usiadł na nich.

Mk 11,7 Przyprowadzili więc oślę do Jezusa i zarzucili na nie swe płaszcze, a On wsiadł na nie. Wielu zaś słało swe płaszcze na drodze, a inni gałązki ścięte na polach.

J 12,14-15 A gdy Jezus znalazł osiołka, dosiadł go, jak jest napisane: Nie bój się, Córo Syjońska! Oto Król twój przychodzi, siedząc na osłaćku

---

36 *Gdy jechał, stali swe płaszcze na drodze.*

Mt 21,8 A ogromny tłum słał swe płaszcze na drodze, inni obcinali gałązki z drzew i ścielili na drodze.

---

37 *Zbliżał się już do zboczy Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów poczęło wielbić radośnie Boga za wszystkie cuda, które widzieli.*

Łk 7,16 A wszystkich ogarnął strach; wielbili Boga i mówili: «Wielki prorok powstał wśród nas, i Bóg łaskawie nawiedził lud swój».

Wj 15,1 Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana: Będę śpiewał ku czci Pana, który wspaniale swą potęgę okazał, gdy konia i jeźdźca jego pograżył w morzu.

2 Sm 6,2-6 Dawid i wszyscy ludzie towarzyszący mu, powstawszy, udali się w kierunku judzkiej Baali, aby sprowadzić stamtąd Arkę Boga, który nosi imię: Pan Zastępów spoczywający na cherubach. Umieszczono Arkę Bożą na nowym wozie i wywieziono ją z domu Abinadaba, położonego na wzgórzu. Uzza i Achio, synowie Abinadaba, prowadzili wóz, z Arką Bożą. Achio wyprzedzał Arkę. Tak Dawid, jak i cały dom Izraela tańczyli przed Panem z całej siły przy dźwiękach pieśni i gry na cytrach, harfach, bębnach, grzechotkach i cymbałach.

1 Krl 8,54-56 Potem, kiedy Salomon skończył zanieść do Pana te wszystkie modły i błagania, podniósł się sprzed ołtarza Pańskiego, z miejsca, gdzie klęczał, i ręce wyciągał do nieba, i stanąwszy, błogosławił całe zgromadzenie izraelskie, wołając donośnym głosem: «Niech będzie błogosławiony Pan, który dał pokój swemu ludowi, Izraelowi, według tego wszystkiego, co zapowiedział; za to, że nie uchybił ani jednemu wypowiedzianemu słowu z wszelkiej obietnicy pomyślności, danej przez swego sługę Mojżesza.

1 Krn 15,28 Tak cały Izrael prowadził Arkę Przymierza Pańskiego wśród radosnych okrzyków, grania na trąbach, cymbałach, harfach i cytrach.

2 Krn 29,28-30 Całe zgromadzenie oddało pokłon, a pieśń rozbrzmiewała i trąby grały. Wszystko to trwało aż do końca ofiary całopalnej. Gdy zakończono całopalenia, król i wszyscy, którzy byli przy nim, upadli ze złości na kolana i oddali pokłon. Król Ezechiasz i naczelnicy rozkazali lewitom wysławiać Pana słowami Dawida i "Widzącego" Asafa. Oni zaś wysławiali aż do radosnego uniesienia, padali na kolana i oddawali pokłon.

Ezd 3,10-13 A gdy budowniczowie założyli fundamenty świątyni Pańskiej, wtedy wystąpili kapłani w szatach uroczystych, z trąbami, i lewici, synowie Asafa, z cymbałami, by według zarządzenia Dawida, króla izraelskiego, chwalić Pana; i zaśpiewali, chwając Pana i dziękując Mu: Dobry On; na wieki trwa Jego łaskawość dla Izraela. A cały lud podniósł na chwałę Pana krzyk głośny, z powodu założenia fundamentów domu Pańskiego. A wielu starców spośród kapłanów, lewitów i naczelników rodów, którzy dawniej widzieli dom pierwszy, przy zakładaniu fundamentów tego domu na ich oczach płakało głośno; wielu natomiast z radości wybuchało głośnym krzykiem. I nie można było odróżnić głośnego krzyku radości od głośnego płaczu ludu, albowiem lud ten podniósł wrzawę tak wielką, że głos ten było słychać z daleka.

Ps 106,12-13 Słowom więc Jego uwierzyli i śpiewali Jemu pochwały. Szybko o dziełach Jego zapomnieli: na Jego radę nie czekali.

---

38 *I wołali głośno: Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie. Pokój w niebie i chwała na wysokościach.*

Łk 13,35 Oto dom wasz tylko dla was pozostanie. Albowiem powiadam wam, nie ujrzycie Mnie, aż nadejdzie czas, gdy powiecie: Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie».

Ps 72,17 Imię jego niech trwa na wieki; jak długo świeci słońce, niech wzrasta jego imię! Niech się wzajemnie nim błogosławią! Niech wszystkie narody ziemi życzą mu szczęścia! Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, który sam jeden czyni cuda! Błogosławione na wieki chwalebne Jego imię; niech się cała ziemia napełni Jego chwałą! Niech się tak stanie - niech się stanie!

Ps 118,22-26 Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana: cudem jest w oczach naszych. Oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się zeń i weselmy! O Panie, wybaw! O Panie, daj pomyślność! Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie! Błogosławimy wam z domu Pańskiego.

Za 9,9 Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny - jedzie na osiołku, na oślątku, źrebięciu oślicy.

Mt 21,9 A tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno: Hosanna Synowi Dawida! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie! Hosanna na wysokościach!

Mk 11,9-10 A ci, którzy Go poprzedzali i którzy szli za Nim, wołali: «Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie. Błogosławione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi. Hosanna na wysokościach!»

Łk 2,10-14 Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania».

Ef 2,14-18 On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch rodzajów ludzi stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i w ten sposób jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

Kol 1,19-20 Zechciał bowiem /Bóg/, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia, i aby przez Niego znów pojednać wszystko z sobą: przez Niego - i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

Ef 3,21 Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia wieku wieków! Amen.

1 Tm 1,17 A Królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu - cześć i chwała na wieki wieków! Amen.

Ap 5,9-14 I taką nową pieśń śpiewają: «Godzien jesteś wziąć księgę i jej pieczęcie otworzyć, bo zostałeś zabity i nabyłeś Bogu krwią twoją ludzi z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu, i uczyniłeś ich Bogu naszemu królestwem i kapłanami, a będą królować na ziemi». I ujrziałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dookoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: «Baranek